

Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)

7. december 2021 *

»Annulationssøgsmål – EU-varemærker – manglende repræsentation ved en advokat med møderet for en ret i en medlemsstat eller en anden stat, som er part i EØS-aftalen – åbenbart afvisningsgrundlag«

I sag T-422/21,

Daimler AG, Stuttgart (Tyskland),

sagsøger,

mod

Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO),

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO

Volkswagen AG, Wolfsburg (Tyskland),

angående et søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. maj 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 734/2020-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Daimler og Volkswagen,

har

RETTEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, D. Spielmann (refererende dommer), og dommerne R. Mastroianni og M. Brkan,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Kendelse

Retsforskrifter

- 1 Den 1. februar 2020 trådte aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 7, herefter »udtrædelsesaftalen«) i kraft i overensstemmelse med artikel 185 heri. Ved denne aftales artikel 126 er der fastsat en overgangsperiode, som sluttede den 31. december 2020, hvorunder EU-retten fandt anvendelse på og i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, medmindre andet er fastsat i aftalen. Siden den 1. februar 2020 har Det Forenede Kongerige derfor ikke længere været medlem af EU.
- 2 Udtrædelsesaftalens artikel 91 med overskriften »Repræsentation for Domstolen« foreskriver i stk. 1 og 2:

»1. Uden at dette berører artikel 88, kan en advokat med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige, som inden overgangsperiodens udløb repræsenterede eller bistod en part i en sag for Den Europæiske Unions Domstol eller i forbindelse med anmodninger om præjudicielle afgørelser, der blev indgivet inden overgangsperiodens udløb, fortsat repræsentere eller bistå den pågældende part i denne sag eller i forbindelse med disse anmodninger. Denne ret gælder alle stadier af sagen, herunder behandlingen af appelsagen for Domstolen og behandlingen for Retten, efter at en sag er blevet hjemvist dertil.

2. Uden at dette berører artikel 88, kan advokater med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige repræsentere eller bistå en part for Den Europæiske Unions Domstol i de sager, der er omhandlet i artikel 87 og artikel 95, stk. 3. Advokater med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige kan også repræsentere eller bistå Det Forenede Kongerige i de sager omfattet af artikel 90, som Det Forenede Kongerige har besluttet at indtræde eller deltage i.«
- 3 Udtrædelsesaftalens artikel 87 med overskriften »Nye sager for Domstolen« bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. Hvis Europa-Kommissionen finder, at Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler det i henhold til traktaterne eller i henhold til denne aftales fjerde del, kan Europa-Kommissionen inden for fire år efter overgangsperiodens udløb indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med kravene i artikel 258 i TEUF eller artikel 108, stk. 2, andet afsnit, i TEUF, alt efter omstændighederne. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i sådanne sager.

2. Hvis Det Forenede Kongerige ikke efterkommer en afgørelse, der er omhandlet i denne aftales artikel 95, stk. 1, eller undlader at give retsvirkning i Det Forenede Kongeriges retsorden til en afgørelse som omhandlet i nævnte bestemmelse, der var rettet til en fysisk eller juridisk person, som er bosiddende eller etableret i Det Forenede Kongerige, kan Europa-Kommissionen inden for fire år fra datoen for den pågældende afgørelse indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med kravene i artikel 258 i TEUF eller artikel 108, stk. 2, andet afsnit, i TEUF, alt efter omstændighederne. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i sådanne sager.«

- 4 Udtrædelsesaftalens artikel 95 med overskriften »Bindende virkning og eksigibilitet af afgørelser« foreskriver i stk. 1 og 3:

»1. Afgørelser, der er vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer inden overgangsperiodens udløb, eller som er vedtaget i de procedurer, der er omhandlet i artikel 92 og 93, efter overgangsperiodens udløb, og som er rettet til Det Forenede Kongerige eller til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i Det Forenede Kongerige, er bindende for og i Det Forenede Kongerige.

[...]

3. Lovligheden af en afgørelse som omhandlet i denne artikels stk. 1 kan udelukkende prøves ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 263 [...] TEUF.«

- 5 Udtrædelsesaftalens artikel 92 med overskriften »Igangværende administrative procedurer« bestemmer i stk. 1:

»1. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer har fortsat kompetence med hensyn til administrative procedurer, der blev indledt inden overgangsperiodens udløb vedrørende:

a) overholdelse af EU-retten fra Det Forenede Kongeriges side eller fra fysiske eller juridiske personers side, der er bosiddende eller etableret i Det Forenede Kongerige, eller

b) overholdelse i Det Forenede Kongerige af EU-retten om konkurrence.«

- 6 Udtrædelsesaftalens artikel 93 med overskriften »Nye procedurer for statsstøtte og for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig« foreskriver:

»1. For så vidt angår støtte tildelt inden overgangsperiodens udløb har Europa-Kommissionen i en periode på fire år efter overgangsperiodens udløb kompetence til at indlede nye administrative procedurer vedrørende statsstøtte, der er omfattet af forordning (EU) 2015/1589, vedrørende Det Forenede Kongerige.

Efter fireårsperiodens udløb har Europa-Kommissionen fortsat kompetence vedrørende procedurer, der er indledt inden den pågældende periodes udløb.

Denne aftales artikel 92, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Europa-Kommissionen underretter Det Forenede Kongerige om enhver ny administrativ procedure vedrørende statsstøtte, der indledes i henhold til dette stykkes første afsnit, senest tre måneder efter indledningen heraf.

2. Uden at det berører denne aftales artikel 136 og 138, har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i en periode på fire år efter overgangsperiodens udløb kompetence til at indlede nye undersøgelser, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 [af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det

Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT 2013, L 248, s. 1)], vedrørende:

- a) forhold, der indtraf inden overgangsperiodens udløb, eller
- b) eventuel toldskyld, der efter overgangsperiodens udløb opstår som følge af de afslutningsprocedurer, der er omhandlet i denne aftales artikel 49, stk. 1.

Efter fireårsperiodens udløb har OLAF fortsat kompetence vedrørende procedurer, der er indledt inden den pågældende periodes udløb.

OLAF underretter Det Forenede Kongerige om enhver ny undersøgelse, der indledes i henhold til dette stykkes første afsnit, senest tre måneder efter at undersøgelsen er indledt.«

- 7 Udtrædelsesaftalens artikel 97 med overskriften »Repræsentation i igangværende sager for Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret« bestemmer:

»Hvis en person, der er bemyndiget til at repræsentere en fysisk eller juridisk person for Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret i overensstemmelse med EU-retten, inden overgangsperiodens udløb repræsenterede en part i en sag indbragt for dette kontor, kan den pågældende repræsentant fortsat repræsentere den pågældende part i denne sag. Denne ret gælder for alle stadier af sagen for dette kontor.

En sådan repræsentant skal, når denne repræsenterer en part for Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret i de sager, der er omhandlet i stk. 1, i alle henseender behandles som en professionel repræsentant, der er bemyndiget til at repræsentere en fysisk eller juridisk person for Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret i overensstemmelse med EU-retten.«

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 8 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 12. juli 2021 har sagsøgeren, Daimler AG, anlagt sag til prøvelse af afgørelse truffet den 7. maj 2021 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 734/2020-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Daimler AG og Volkswagen AG.
- 9 I stævningen har sagsøgeren angivet at være repræsenteret ved D. Moore, »patent attorney litigator«, og ved barristers D. Ivison og K. Nezami.
- 10 Den 19. juli 2021 anmodede Retten sagsøgeren om at berigtige stævningen, herunder ved at fremlægge dokumentation for, at D. Ivison og K. Nezami har ret til at give møde for en ret i en medlemsstat eller en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, i Rettens procesreglement.
- 11 Den 31. august 2021 fremlagde sagsøgeren to beskikkelser, som var udstedt af General Council of the Bar of England and Wales (det almindelige råd for advokatsamfundet i England og Wales, Det Forenede Kongerige), i henhold til hvilke D. Ivison og K. Nezami bar titlen »barrister« og havde møderet for alle domstole i alle sagstyper.

Retlige bemærkninger

- 12 I henhold til procesreglementets artikel 126 kan Retten på forslag fra den refererende dommer til enhver tid træffe afgørelse ved begrundet kendelse uden at fortsætte sagens behandling, når det er åbenbart, at sagen må afvises.
- 13 Retten finder, at den foreliggende sag er tilstrækkeligt oplyst på grundlag af sagens akter, således at den i medfør af denne bestemmelse kan træffe afgørelse uden at fortsætte sagens behandling.
- 14 Det følger af artikel 19, stk. 4, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, der i henhold til samme statuts artikel 53 ligeledes finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, at kun en advokat, der har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i EØS-aftalen, kan repræsentere eller bistå en part ved Unionens retsinstanser.
- 15 Ifølge fast retspraksis indebærer denne bestemmelse, at to kumulative betingelser skal være opfyldt, før en person må repræsentere andre parter end medlemsstaterne og Unionens institutioner ved Unionens retsinstanser, idet personen for det første skal være advokat og for det andet skal have beskikkelse i en medlemsstat eller en anden stat, som er part i aftalen om EØS-aftalen (jf. i denne retning kendelse af 11.5.2017, Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh mod EUIPO, C-22/17 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2017:369, præmis 6 og 7, og af 12.6.2019, Saga Furs mod EUIPO, C-805/18 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:488, præmis 5 og 6).
- 16 Det skal indledningsvis bemærkes, at en »patent attorney litigator« såsom D. Moore ikke er en advokat som omhandlet i artikel 19 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, og dermed heller ikke kan repræsentere en part for Retten (kendelse af 20.10.2008, Imperial Chemical Industries mod KHIM (FACTORY FINISH), T-487/07, ikke trykt i Sml., EU:T:2008:453, præmis 22).
- 17 Det er desuden ubestridt, at sagsøgeren har godtgjort, at D. Ivison og K. Nezami har møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige. Sagsøgeren har derimod ikke godtgjort, at disse i øvrigt har møderet for domstolene i en medlemsstat eller en anden stat, som er part i EØS-aftalen.
- 18 Siden udtrædelsesaftalens ikrafttræden regulerer denne aftales artikel 91, stk. 1 og 2, de tilfælde, hvor en advokat, der har møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige, kan repræsentere eller bistå en part ved Unionens retsinstanser.
- 19 I det foreliggende tilfælde blev stævningen for det første indleveret den 12. juli 2021 og således efter udløbet af overgangsperioden. Denne sag falder altså ikke under de tilfælde, som er omhandlet i denne aftales artikel 91, stk. 1, vedrørende sager, der verserede for Unionens retsinstanser inden udløbet af overgangsperioden.
- 20 For det andet blev denne sag anlagt i henhold til artikel 72 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1). Der er således ikke tale om et tilfælde, som er omhandlet i udtrædelsesaftalens artikel 87, til hvilken samme aftales artikel 91, stk. 2, henviser, og som særligt vedrører traktatbrudssager i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 258 TEUF, der er indledt af Europa-Kommissionen over for Det Forenede Kongerige.

- 21 Idet den anfægtede afgørelse for det tredje blev truffet den 7. maj 2021, hvilket vil sige efter udløbet af overgangsperioden, er søgsmålet ikke omfattet af udtrædelsesaftalens artikel 95, stk. 1, første led, til hvilken bestemmelse samme aftales artikel 91, stk. 2, indirekte henviser, og som omhandler afgørelser vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer inden overgangsperiodens udløb.
- 22 Da denne sag for det fjerde vedrører en påstand om annulation af en afgørelse fra et appelkammer ved EUIPO, falder den hverken ind under de tilfælde, som er omhandlet i udtrædelsesaftalens artikel 92, stk. 1, til hvilken bestemmelse samme aftales artikel 91, stk. 2, henviser, og som omhandler de administrative procedurer vedrørende dels overholdelse af EU-retten fra Det Forenede Kongeriges side eller fra fysiske eller juridiske personers side, der er bosiddende eller etableret i Det Forenede Kongerige, dels overholdelse i Det Forenede Kongerige af EU-retten om konkurrence, eller ind under de tilfælde, som er omhandlet i udtrædelsesaftalens artikel 93, til hvilken samme aftales artikel 91, stk. 2, henviser, og som omhandler procedurer for statsstøtte og for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
- 23 Endelig falder sagen for det femte ikke ind under udtrædelsesaftalens artikel 97, til hvilken sagsøgeren henviser i stævningen, idet denne bestemmelse udelukkende vedrører repræsentation i igangværende sager ved EUIPO og ikke ved Retten.
- 24 Det følger af det ovenstående, at den foreliggende sag ikke er omfattet af nogen af de tilfælde, der er omhandlet i udtrædelsesaftalen, og hvori en advokat med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige, som ikke har godtgjort derudover at have møderet ved domstolene i en medlemsstat eller en anden stat, som er part i EØS-aftalen, kan repræsentere eller bistå en part for Unionens retsinstanser.
- 25 Stævningen opfylder således ikke betingelserne fastsat i artikel 19, stk. 4, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, og det er åbenbart, at sagen skal afvises, uden at det er nødvendigt at forkynde den for EUIPO og for den anden part i sagen for EUIPO.

Sagsomkostninger

- 26 Da den foreliggende kendelse er afsagt, inden stævningen er forkyndt for EUIPO og for den anden part i sagen for EUIPO, og inden disse har kunnet afholde omkostninger, bestemmes det, at sagsøgeren bærer sine egne omkostninger i overensstemmelse med procesreglementets artikel 133.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling):

1) Sagen afvises.

2) Daimler AG bærer sine egne omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 7. december 2021.

E. Coulon
Justitssekretær

D. Spielmann
Afdelingsformand